

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 145. Quid dicendum quoad valorem de Matrimoniis, quæ
celebrantur in loco, ubi receptum est Tridentinum, ab incolis locorum, in
quibus non est receptum; & viceversa quæ celebrantur in loco, in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

valida sit translatio bonorum facta à minore sine auctoritate tutorum interposita, ipsaque personas eorum reddere ad contrahendum inhabiles, v. g. mulieres, ne hinc licentia viri, minores & prodigos sine auctoritate tutorum contractus celebrare possint; quia subduntur eis in ordine ad commune bonum, politicamque gubernationem; consequenter, cum minorem potestatem in Christi fideles in ordine ad gubernandum eos, prout eis communique bono expedire judicaverit, non habeat Ecclesia, poterit quoque hunc in finem contractus eorum irritare, eisque reddere hic & nunc inhabiles ad contrahendum, ut fecit irritando ultimas voluntates cerrâ solennitatem carentes, professionem emissam ante annum 16. xatis, vel expletum novitium, reddendo confanguineos inhabiles ad contrahendum inter se matrimonium. Et cur igitur non etiam contractum matrimoniale celebratum sine testibus reddere posset invalidum, & personas ad sic contrahendum validè inhabiles, cum licet matrimonium sit contractus civilis, sit tamen Ecclesia subjectus ob rationem Sacramenti ei annexam.

6. Resp. quartò: Poruit quoque Ecclesia irritate matrimonium clandestinum, in quantum Sacramentum erat, idque absque eo, quod materiam Sacramenti mutaverit, aut mutare potuerit. Tametsi enim Ecclesia mutare nequeat materiam aut formam Sacramenti matrimonii à Christo institutam, efficiendo, ut quod prius erat materia legitima vel forma, sine tui mutatione jam non sit materia legitima & sufficiens, v. g. ut panis & vinum non sit amplius materia Eucharistie; ut contractus legitimus non sit amplius materia matrimonii; hoc enim esset de le & direcione immutare essentiam Sacramenti; potest tamen immutare & destruere id, quod antea erat materia & forma sufficiens, nempe ipsum contractum reddere illegitimum & nullum, si non celebretur coram Parocho & testibus, & hac ratione efficere, ut non sit amplius materia & forma matrimonii; quippe cujus materia & forma erat contractus legitimus; quod non est nisi per accidens & indirectè mutare materiam, seu potius impedire, ne constituat Sacramentum, non secus, ac si quis facere posset, ut hic panis non esset amplius panis, vel hoc vinum non esset amplius vinum usuale, infundendo tantum aqua; vel etiam mutando significationem efficere, ut *rò corpus* non significaret amplius corpus organicum, sed lapidem, non nisi per accidens & indirectè mutaret materiam Eucharistie. Unde jam etiam sequitur, quod verba vel signa mutui consensus expressiva, quae ante Trident. etiam clam seu absente Parocho & testibus prolati constituebant Sacramentum matrimonii, modò post Tridentinum non constituent illud; quia jam non sunt expressiva consensus constituentis contractum legitimum, quod requiritur ad essentiam & valorem Sacramenti matrimonii, idque absque eo, quod verba aut signa illa mutentur formaliter, pergit enim significare consensum internum sufficientem, sed tantum materialiter.

Quæst. 145. Quid dicendum quod ad valorem matrimonii, quæ celebrantur in loco, ubi receptum est Tridentinum, ab incolis loco-

rum, in quibus non est receptum; & vice versa quæ celebrantur in loco, in quo non est receptum, ab incolis locorum, ubi est receptum.

1. Resp. ad primum: Incolæ locorum, in quibus Tridentinum receptum non est, dum forte morantur vel transiunt loca, in quibus receptum est Tridentinum, ibidem invalidè contrahunt matrimonium non adhibito Parocho & testibus. Sanch. L. 3. d. 18. num. 26. Pont. L. 5. c. 7. §. 6. num. 1. & seq. Castrop. loc. cit. p. 13. §. 8. num. 5. Pith. b. t. num. 15. cum communi. Quia quidquid sit de legibus aliis, peregrini & quilibet in materia contractuum, quod ad eorum solennitatem tenentur contrahere juxta legem & consuetudinem ibi receptam; quia ratio ne contractus fortinunt forum juxta L. ult. de foro compet. & L. si fundiu. ff. de evitatu. ita ut, si aliter ibi contrahant, contractus non subsistat; cum ea sit in unoquoque loco forma substantialis contractus, quæ pro illo prescribitur. Sanch. L. c. n. 10. Castrop. Pont. Pith. ll. cit.

2. Resp. ad secundum primò: Si incola loci, in quo receptum est Tridentinum, excutit ad locum, in quo illud receptum non est, ibique contrahat cum incola illius loci clam sine Parocho &c. valet matrimonium; cum enim contractus matrimonii sit individuus, regulatur secundum locum cuiuslibet contrahentium; sicut etiam Parochus proprius sponsi est etiam proprius sponsæ, cum desponsati sint ex diversis Parochiis, Engels. b. t. n. 20. cum communi.

3. Resp. ad secundum secundò: Dum uterque sponsorum incolæ loci, in quo receptum Tridentinum, transiunt ad locum, in quo illud non est receptum animo ibi figendi verum vel quasi domicilium indubitate valeat matrimonium ibi ab his contractum sine Parocho; Sunt enim eo ipso incola talis loci, in quo non obligat Trident. Idem est, dum absque animo figendi ibi domicilium aut diutius ibi commorandi negotiorum, vel alia de causa morantur, aut contrahunt sine Parocho & testibus; contractus siquidem, ut jam dictum, regulatur secundum leges loci, in quo celebrantur, Gail. L. 2. obser. 123. Peregrini etiam non obligantur legibus sui territorii, dum extra illud versantur. Nec obstat, quod Trident. inhabilitaverit ipsas personas ad contrahendum sine praescripta solennitate, eaque inhabilitatio ipsas personas comitari videatur. Nam decretum illud Trid. inhabilitans non utcunque afficit personas, sed tantum contrahentes in tali loco, ubi receptum illud decreatum. Castrop. loc. cit. nn. 4. & quod inhabilitatio comitetur personam velut umbra corpus, id solùm procedit, ubi persona in individuo per sententiam Judicis est inhabilitata; secus, si inhabilitatio est generalis ex lege; cum tunc habeat naturam legis, ut non obliget, ubilex recepta non est. Engels. loc. cit. citians præter alias Barb. de offic. Episc. p. 2. alleg. 32. num. 153.

4. Resp. ad secundum tertio: Dum verò talis de industria & præcisè animo contrahendi matrimonium clandestinè, seu ut opus non sit contrahere coram Parocho & testibus; quia v. g. Titius post contracta & non dissoluta ritè sponsalia cum Caja cogitat ducere Bertam, adhuc valere matri-

matrimonium, sentiunt communius gravissimi AA. Sanch. cit. d. 18. num. 18. 28. & seq. Pith. num. 11. Castrop. cit. num. 4. citatis Rebell. L. 2. q. 7. s. 3. Cönnick. d. 27. du. 1. num. 10. Gutt. c. 61. num. 12. Gasp. Hurtad. d. 5. de matrim. diff. 5. num. 15. Ratio præter adductam Resp. præced. sumitur ab aliis contractibus. Sic enim potest quis (nisi lex aliqua particularis obster) proficiere ex loco proprii domicilii ad alium locum ex intentione (v. g. quia id sibi commodum & utile) celebrandi ibidem contractum, v. g. venditionem juxta formam & ejus valorem in eo loco præscriptum ; cur non igitur etiam se quis conferre potest aliò ad contrahendum ibi matrimonium juxta formam ad validè contrahendum illud ibidem præscriptum ; cum nulla lex id vetet. Ad hæc non committitur fraus (que nulli patrocinari debet) ab eo, qui utitur iure sue juxta reg. nullus, ff. de reg. juris. Hoc verum, peccare hujusmodi graviter, ut & ipsi incolæ talis loci, contrahendo clandestinè. Unde & propterea etiam à Principibus secularibus Juris Ecclesiastici adjuvandi gratiâ punti possunt. Sanch. L. 3. d. 47. num. 13. Engels. loc. cit. Arg. c. excommunicamus heret. c. decernimus. de sent. ex-com. in 6. Quin & licet in hoc agent fraudulenter, dum ideo clandestinè contrahunt, ut v. g. reliktâ priore sponsâ contrahere possint cum alia ; non tamen peccant in hoc, aut agunt fraudulenter, quòd intendant negligere, seu declinare formam Tridentini in eo loco, in quo ea non est necessaria ad valorem matrimonii. Pith. cit. num. 11.

5. Quod huic sententiæ opponi solet, illud est ; quòd, ut habet Card. de Lugo. in resp. mor. L. 1. du. 36. Barb. de Paroch. c. 21. nn. 26. Bossius de contract. matrim. c. 1. §. 29. Congregat. Card. interrogante Archiepiscopo Coloniensi, consulcta super validitate istiusmodi matrimoniorum responderit, se censere contrahi hac ratione invalidè, saltem si cum fraude fiat. Hoc responsum eorum oblatum Papæ, per decretum Ubani VIII. 16. August. 1627. authoritatem Apostolica approbatum & confirmatum sit. Item, quòd idem responsum à Congregat. Card. testetur Rypæ. L. 4. consult. 6. uti & responsum pro invaliditate talium matrimoniorum à facultate Theologica Viennensi ait Gobat. in Theol. experim. tr. 10. num. 467. Ad quæ responderi aliud non potest, quam legem illam declaratoriam ex eo nondum videri obtinere, tum quòd necdum publicata sit authenticè etiam in curia Principis; tum quòd non constet, saltem morali certitudine, de tali publicatione, quòd ad vim obinendi robur apud fideles necessarium esse ait Krimmer. in L. 4. decret. num. 644. ex Carden. in crisi Theol. ad sent. probibitas ab Innoc. XI. dif- ferte. I. c. 11. num. 198. Quòd si tamen dicta declaratio revera vim obtinet, pro ea facere videatur, quòd in L. hoc modo. de condit. & demonst. notanter constitutum sit, nimurum ut, si per fraudem præjudicetur legi Reipublica utili, ipso iure rescindatur, quod fraudanda legis gratiâ factum est. Lex verò illa irritans Trident. tanta virorum præstantissimorum deliberatione concepta negari nequit utilissima, quæ revera fraudari videatur per talem ad loca illa recessum, & si id permittatur, validaque habeantur talia matrimonia, aperitur janua raptibus, adulteriis, priorum sponsalium injustis dissolutionibus, cum ingente lèpe parentum aliorumque interesse habentium præjudicio;

ac denique, quòd jure suo uti dici non possit, qui legem defraudare conatur.

Quæst. 146. Quid dicendum de matrimoniis celebratis in locis Hæreticorum & infidelium.

1. Resp. primò : Si in iis locis nonquam promulgatum est Trident. sine dubio valent matrimonia ibi à fidelibus & Catholicis contracta sine Pastore & testibus ; idque sive ibi commorantur permanenter, sive per modum transiit. Sanch. cit. d. 18. num. 35. Pith. num. 12. constat ex dictis ; quia Trident. decretum irritans matrimonia clandestina ligat solum ratione territorii & Parochiæ, ubi illud promulgatum & usu receptum.

2. Resp. secundò : Si verò in iis locis aliquando promulgatum & receptum fuit Trident. & consuetudine contraria non abrogatum (dum enim consuetudine denudò abrogatum, tantudem est, ac si ibi nonquam promulgatum. Castrop. num. 3. Sanch. d. 18. num. 1. & alii juxta c. 1. de treuga & pace) & ibi nulli sint Parochi, vel expulsi ab Hæreticis, aut licet sint, penitus ignorantur, aut justus non est ad eos accessus, valere matrimonia ab iis celebrata sine Parocho & testibus ; et quòd decretum illud Trid. ibidem sit inobligabile, adeoque ad ista matrimonia clandestina se non extendat, ne multa gravia incommoda inde oriuntur, tenent Pith. cit. num. 12. citatis Laym. L. 5. tr. 10. p. 2. c. 40. num. 7. Tanner. d. 8. de matrim. c. 8. §. 4. & Zypx. fur. Pontif. l. 4. num. 16. Arsdakin. de matrim. c. 8. §. 4. Krimmer. num. 647. Item Cönnick. d. 27. du. 1. num. 12. allegans etiam pro hoc declarationem quandam Clem. VIII. quam dispensationem fuisse ait Hurtad. d. 5. de matr. diff. 3. num. 10. Nihilominus contrarium cenfet Castrop. loc. cit. nu. 8. quia absoluè deficit forma substantialis à Trid. præcepta. Ad dictam declarationem dicit, non constare de illa authenticè, & esse, constaret, carere tamen publicatione legis.

3. Resp. tertio : Ipsos quoque Hæreticos, ubi in locis promulgati & recepti Trident. vivunt mixti Catholicis in minore numero teneri contrahere matrimonium juxta leges Trid. adeoque contrahere nulliter sine Parocho & testibus, cùm per Baptismum in Ecclesiam sint recepti, factique illius subditi, subditus autem rebellis teneatur ad leges sui superioris, affirmat Engels. b. t. num. 20. citans Bossium de matrim. c. 1. §. 24. num. 65. & §. 28. De cætero infideles degentes inter fideles, sive permanenter, sive transiunter in locis, in quibus viger Trident. validè contrabunt non observato decreto Trid. cùm non subfiant legibus Ecclesiæ, & decretum illud sit lex mere ecclesiastica, & ut talis recepta à Principibus Christianis. Sanch. L. 3. d. 17. nu. 8. Pith. l. c.

Quæst. 147. Quis sit Parochus proprius in ordine ad matrimonium contrahendum.

1. Resp. primò : Est non solum ille, ut volunt Spin. in specul. testam. gl. 15. n. 41. Henr. L. 11. de matr. c. 3. n. 3. Rodriq. Tom. I. sum. c. 219. n. 6. &c. in cuius Parochiæ habes domicilium seu habitationem animo ibi perpetuè manendi, dum commodi or se non obrulerit sed etiam in cuius Parochia

decer-